

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τοῦ κ. Π. ΒΡΕΤΟΥ

Σ' αυτό μας τὸ δρόμο θὰ πραγματευθούμε κυρίως γιὰ τὸ μάθημα τῆς ὄργανικῆς μουσικῆς στὶς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες, καὶ εἰδικά γιὰ τὸ δργανο ποὺ μαθαῖνει δὸ δάσκαλος γιὰ νὰ τὸν βοηθᾶται στὸ μάθημα τῆς ὀδικῆς.

Πρὶν δώμας μποῦμε στὸ κύριο θέμα μας, καὶ ἔφ' δοσοὺς ὑποστηρίξαμε διτὶ τὰ παιδικὰ δργανα συντείνουν ἐξαιρετικὰ στὴν ἐκλαϊκευση τῆς μουσικῆς καὶ διτὶ δὸ δάσκαλος εἶναι δὸ κυρίως ἐνδεβεγμένος γιὰ τὴ διάδοση τους, θὰ γράψουμε δυσδ λόγια γιὰ τὴ θέση ποὺ πρέπει νέχουν αὐτὰ στὶς σχολὲς ποὺ ἀναφέρομε.

Ἐν πρώτοις νομίζουμε διτὶ τὶς Παιδ. Ἀκαδημίες πρέπει νὰ ὑπάρχει μιὰ συλλογὴ ἀπὸ παιδικὰ δργανα γιὰ δόργανολογικὴ μελέτη τῶν σπουδαστῶν. β) Δεδομένου διτὶ τὰ δργανα αὐτὰ ἔχουν συνήθως ἀπλούστατη χρήση, εἶναι πολὺ εὐκολὸ οι σπουδαστές, διτὸν μάλιστα τούχει νὰ ἔχουν κάποια φυσικὴ ἀπεδειξιστα, νὰ μάθουν τὸ μηχανισμὸ μερικῶν δργανῶν τῆς ἑκλογῆς των. γ) Νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐφερμογὴ τῆς χρήσεως τῶν στὰ προσπρητεμένης στὶς Παιδ. Ἀκαδημίες δημοτικὰ σχολές, συμμετέχουνται καὶ αὐτοὶ ἐνεργὰ στὴ διδασκαλία. (Παρακαλοῦμε τὸν εἰδικὰ ἐνδιαφερόμενο γιὰ τὰ παιδικὰ δργανα, νὰ ἀντέπει στὰ γραφούμενὰ μας σχετικὰ μ' αὐτὰ, στὰ δρόμα μας τοῦ θου και 100υ φύλλου τῆς «Μουσικῆς Κινήσεως»).

Οι παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες εἶναι τὰ μόνα σχολέα στὴν Ἐλλάδα, στὰ διπλὰ διδασκεται ἐπισήμως και ὑποχρεωτικῶς ἡ ὄργανικη μουσική.

Τὰ χρησιμοποιούμενα δργανα εἶναι κυρίως τὸ μανδολίνο και καμάρα φορὰ τὸ βιολό.

Ἐδὲ δὲ χρόνος τὴς σπουδῆς τῶν δργανῶν αὐτῶν (πρὸ πάντων τοῦ βιολοῦ) ήτον ἀπειρίστος, θὰ ἐλέγαμε μόνον διτὶ θὰ μάθουν ἀπὸ τοὺς διδασκαλιστὲς κείενται ποὺ ἔχουν τάλαντο. ἔφ' δοσοὺς δῶμαὶ δὸ χρόνος τῆς σπουδῆς περιορίζεται σὲ δύο μόνον χρόνια, πρέπει νὰ ἔχεται συμμετοχὴ στὴ λεπτομέρεια, ἔδην αὐτὸ ποὺ μαθαῖνουν οι σπουδαστές ἐπιτήρηνται τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν δόπιο τὸ διδασκεται ἡ εἰδυκότηρα, δην μὲ τὸν ίδιο κόπο και μὲ τὴ χρησιμοποίηση δὲλλων δργανῶν, τὰ ἀποτελέσματα θὰ σημαντέαται.

Τὸ πρώτο βήμα στὴ σπουδὴ ἐνὸς δργανού εἶναι ἡ παραγωγὴ τοῦ ήχου. «Ἄν ἀφέσουμε δὲλλες τὶς διλλες μουσικές διδιπτές τοῦ ήχου κατὰ μέρος, πρέπει νὰ προσέξουμε τὴν πλέον στοιχειώδη: τὴν ἀκρίβεια στὸ συντονισμὸ (intonation).»

Ἡ σημαία τῆς ἀκρίβειας τοῦ δργανού ποὺ θὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴ μουσικὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ στὴ κρίσιμη ηλικία τῆς ἀκουστικῆς του διαπλάσεως, εἶναι βασικὴ και θεμελιώδης.

Τὸ μανδολίνο και βιολὸ δὲν ἔχουν σταθερές νότες, δηλαδὴ ἔχουν ἀνάγκη κουρβίσματος κάθε φορὰ ποὺ θὰ χρησιμοποιηθοῦν, καὶ δὲ ήχος, εἰς μὲν τὸ βιολὸ ἐξορτᾶται ἀπὸ τὰ δάκτυλα ποὺ περιορίζουν τὸ μῆκος τῶν χορδῶν, εἰς δὲ τὸ μανδολίνο τὰ δάκτυλα περιορίζονται ἀπὸ τὰ μετάλλινα χωρίσματα τῆς ταστι-

ρας, ποὺ τὰ βιοθοῦν μὲν νὰ τοποθετοῦνται στὴ θέση των, δηλαδὴ δὲν ἐπιτρέπουν τὴ διόρθωση τοῦ ήχου ἀν γιὰ δόπιοιαλήπτηοι οἵτια δὲν εἶναι ἀπὸ τὴ δόρχη σωστός. Τὸ μανδολίνο ἐπέκτη ἀπὸ τὰ χωρίσματα ἔχει και σημάδια ποὺ βοηθοῦν τὸ κούρδισμα. Τὰ σημάδια δῶμας αὐτά, καθὼς και τὰ χωρίσματα, δὲν εἶναι σίγουροι δηλητοί. Μιὰ μικρὴ διαφορὰ στὸ πάχος τῆς χορδῆς, ένα σκερόπουμπ τοῦ δργανού, ή θέσης του καβολάρη, δηλαδὴ ζουν τὶς ἀναλογίες και κάνουν, γιὰ τὸ μη περιερμένο μουσικό, τὸ κούρδισμα πραγματικὸ μαρτύριο. Ή παραγωγὴ τοῦ ήχου στὸ μανδολίνο εἶναι σχετικῶς εύκολη ἀν τὴν συγκρίνουμε μὲ τὸν βιολοῦ, δηλαδὴ δὲν παύει νὰ εἶναι καθεστεδ δύσκολη ἀν τὴ συγκρίνουμε μὲ τὰ δργανα ποὺ ἔχουν τὸν ήχο έπισημο διποὺ τὸ πάνω ή τὸ δύρνιον.

Αὐτὴ κυρίως ἡ ίδιότητα τοῦ σωστοῦ και ἔτοιμου ήχου σποτερεῖ γιὰ τὴ χρήση ποὺ μελετᾶται, τὴν ὑπεροχὴ τῶν ἀνταγωνιστῶν δργανῶν, ποὺ θὰ ἀναφέρωμε κατωτέρω, ἐπάνω στὸ βιολὶ και στὸ μανδολίνο.

Γιὰ τὸ μελετησουμ καλύτερα τὸ χρακτηριστικὰ τῶν δργανῶν ποὺ τὸν «έπειμο ήχο» θὰ τὰ χωρίσουμε σὲ δύο κατηγορίες ποὺ εἶναι βασικὲς ώς πρὸς τὴν τεχνικὴ τους: Ιο τὰ χωρὶς πληκτροφόρο (Clavier) και ζο τὰ με πληκτροφόρο.

Χωρὶς πληκτροφόρο δργανα μὲ σταθερούς ήχους εἶναι οι καμπάνες, τὸ ζυλόφωνο τὰ μεταλλόφωνα παιδαγωγικὴ χρησιμοποίηση, και γιὰ τὴ χρήση τῶν ίδιων τῶν πινάτων. Τὸ μεταλλόφωνο εἶναι ἀριστὸ τονοδότης, και δὸ δάσκαλος μπορεὶ εὐκολὰ νὰ μάθῃ νὰ παίξῃ σ' αὐτὸ κάθε παιδικὸ τραγουδάκι έστω και διώνων σὲ δόπιοιαλήπτηοι τονικότητα. Βέβαιο δὲν εἶναι κατάλληλο γιὰ πολὺ γρήγορες γραμμὲς γιατὶ δὲν ἔχει έπουσφαρ γιὰ τὸ αὐτόματο οβύσμα τῶν ήχων, δηλαδὴ αὐτὸ δὲν εἶναι πολύτιμο μειονέκτημα γιὰ τὴ χρήση ποὺ μπορεὶ νὰ ἔχῃ σ' ένα σχολεῖο. «Ἔνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προτερήματα του εἶναι ή φθηνία του: προπολεμικὰ ἔνα χρωματικὸ μοντέλο εἰχε σαράντα δραχμὲς!»

Ν' αὐτὴ τὴν κατηγορία την ξεχωρίζουμε ἔνα δργανο μὲ ίδιότητες ποὺ τὸ κάνουν πρώτης τάξεως ἐποπτικὸ μέσο γιὰ διδασκαλία τῶν μικρῶν παιδιῶν: Εἶναι τὸ σωληνόφωνο (tubaaphone). «Ἀποτελεῖται ὅδι μιὰ σειρά σωληνώνειδες καμπάνες, ποὺ κρέμονται ἐπάνω σὲ πλαίσιο και σηματιζούνται μιὰ διατονικὴ κλίμακα τοῦ ντρό, ποὺ μπορεῖ, μὲ τὴν ἀλλαγὴ δρισμένων ὀνταλλακτικῶν σωληνῶν (οἱ ΖΦ., φλεοίς κ.λ.) νὲ διλλάξη τονικότητα.

Οι καμπάνες κτυπούνται μὲ ζύλινα σφυριά. Ή ὑπεροχὴ τοῦ δργανού αὐτὸν γιὰ τὴν πρώτη διδασκαλία, συνίσταται στὸ διτὶ τὸ παιδὶ βλέπει τὸ ζητητικὸ σῶμα, μπορεὶ εὐκολὰ νὰ τὸ κτυπήσῃ τὸ ίδιο και ἀν θέλουμε πορομέρη, βουλώνονται τὴν δύρη τους μὲ χαρτί, δύσους σωληνὲς δὲν μάς χρειάζονται, νὲ τοὺς κρατήσουμε βιωσόντας και νὰ ἀφέσουμε νὰ ήχουν δύσους χρειάζονται γιὰ τὴ διδασκαλία σκοποῦ. «Ἔνα, εἴτε παραδείγματι, τὸ παιδὶ θμάθει μιὰ μελωδία μὲ τρεῖς νό-

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

τες: (σόλ, μί, λά) θα την βρήι εδοκολα κτυπώντας τους άντιτοιχους σα ολήνες που δέρμασσε νά ήχονται άναμειος στους δύο άλλους, και έπειτα άπο λίγο θα ζέρη σίγουρα τη θέση τους.

Άν η χρήσης του δρύγανου αύτούν συνδυαστή μέτην καταλήλωτη διδακτική μέθοδο, είναι ίδεωνες βοήθημα για τις δύο πρότεις τάξεις του δημοτικού σχολείου.

Έρχεμεται τώρα στην έπισκοπη των δρύγανων που είναι έφογιασμένα με πληκτροφόρο (κλαβιέ).

Τό πληκτροφόρο χορίζει στά δρύγανα που σ' αυτά είναι έφορμασμένο, καταπληκτική εύσολέα στην παραγωγή και στο σύρμα του ήχου, του δινει πολυθύμονες ίδιοτητες άπαραίτητες για τη συνοδεία, το καθιστά δργανο πλήρες και είναι σχεδόν διοισμόρφο σε δυο δργανα έφορμασμένα. Είναι άναμψιθήτητα ή τελείωτερη τεχνική μουσική έπινόσηση.

Κυρίως αύτού το «πληκτροφόρου» είσηγοντανεθ την έκμαψη στις παιδαγωγικές «Ακοδημίες», σαντες πρός το δργανο στο δύο ποιο είναι έφορμασμένο, διδού διταν δάσκαλος ζερει το χειρισμό του, μπορει άδιακριτος σχεδόν να πάλι θλα το δργανα που το ήχουν.

Ό εδοκολος χειρισμός τών πληκτροφόρων μπορει νά δδοντα καταπληκτικά άποτελέματα στη σπουδή τών μαθητων, σε πολύ βραχυ χρονικό διάστημα.

Σ' αύτον που άπο διντίθεση πρός τη γνώμη μας ρωτήσει κι μαθείνει κανείς συνήθως διταν φοιτη δύο χρόνια στην τάξη το πάνου σε έντα «Ωδεο»;

Θα το παντενόνησου διτα: α) Ο μαθητής άπο την πρώτη στιγμή δε φαλασάρει, β) Η μελανδία που θα ποιει με το ίχν χέρι σε δύο μήνες στο πάνο είναι ζητημα άν θα μπορει νά την ποιει στο μαντονίο σε δύο χρόνια, γ) Η στοιχειώδης συνοδεία με συγχορδίες που δινει το πάνο σε έλαχιστο χρονικό διάστημα, όπεραρεις της δυνατότητες κάθε δργανου συνοδείας μη πληκτροφόρου, δ) Είναι τόση ή εύχαριστην άπο τη σχετική εκδοκη, πλήρη κι έκοδρότη μουσική που κάνει κανείς με το πληκτροφόρο, ώστε είναι έξασφαλισμένο έκ τών πρότερων διτα δάσκαλος θα συνοδείαν νά μελετάει το δργανο αύτο και μετα το τέλος τών σπουδων του.

Υπάρχει μεγάλη ποικιλία πληκτροφόρων δργανών. Ή έλκογι ένδος τόπου για σχολείο θε έκαρτημη, έκτος βέβαια άπο το γούστο του δέουσιοσθημένου για την δργανον του, και άπο τις οικονομικές δυνατότητες το σχολείου διοτι οι διαφορές στις τιμές τών διαφόρων τύπων στο έμποριο είναι μεγάλες. Για νά βοηθήσουμε σε μια γενική έπισκοπη των δργανών αύτων, θα παραρέθουμε κατασκευαν έναν πάνα τών κυριετέων πληκτροφόρων δργανών κατα κατηγορίες.

Δέν χρείσεται ίδαιτερη περιγραφή για την πασιγνωστη κατηγορία τών πάνων. Οι τύποι που υπάρχουν σήμερα στο έμποριο δέλγουν μεγάλη ποικιλία. Αρχίζουν, κατα σειρά καν κι φθήνεις, άπο το μικροσκοπικό πάνο έκστρετείς, τόπου σπινέτου. που στοιχίζει φθινά, ζυγίζει λίγη και μπορει ειδοκα νά μεταφερθή άπο μια αιθουσα σε διλη, και έπι πλέον έχει έξαλτεται ηχητικές ίδιοτητες, και φτάνει μέχρι τον γνωστού πάνου με οιδά τών συναυλιών.

Η πλέον πλούσια σε τύπους κατηγορία δργανών με πληκτροφόρο είναι τών άρμονιών. Γενικά έχουν

σπουδαίες ίδιοτητες: Σπανιώς έκουφορδίζονται, έχουν διάρκεια ήχου και δασφαλώς είναι ίδεωνη δργανα για συνοδεία κομματιών με ήμερο χαρακτήρα. Γι αύτο γίνεται έδρυτεται χρήση του στην έκλησησατική μουσική τών περισσοτέρων δογμάτων.

Ό μικρότερος τόπος το δργανο αύτον έχει εύρυτατη χρήση στά γαλλικά σχολεία και λέγεται *guide-chant*. Τό πληκτροφόρο του είναι δύο ώς τρεις δικάβες. Τοποθετείται έπανω στό τραπέτη τού δασκαλού και παιζει με το δεξι ξέρι μόνον, ένω το άριστερο δίνει άρετα στο δργανο με το χειρισμό ένδος φυσερού. Ή φθήνει του κατού μικρο του βάρος είναι τα μεγαλύτερα προτερήματα του, έχει όμως το σοβαρό μειονέκτημα νά μη χρησιμοποιη στό πληκτροφόρο τό δριστερό χέρι. Τό άκροκεντεύον μπορει νά χαρακτρισθεί στά ένας τύπος φορητού άρμονιου με πληκτροφόρο στό δεξι ξέρι ένω τό άριστερο έχει ένα σύστημα κουμπιών που δίνουν συνοχρόνες για τη συνοδεία. Μπορει νά προσφέρη πολλές υπέρσειες στή τάξη, ένω και το χαρακτρίζει ηχόρρωμα φωνακαλάδικο και διεγερτικό τών νεύρων. Υπάρχουν άρμονια μικρά που διπλώνουν και γινονται βαλιτές, με μια ή δύο σειρές ήχητικών γλωττών και πεντά. Είναι πρακτικώτατα, και ο γράφων διατηρει εύγνωμοντα άναμνηση ένδος τέτοιου τόπου ύργανου τού έργοστασιου *Mannborg* της Λειψίας, τού διότοι τού έλαιρυτα προσόντα στή ήχο, εύκινησια και άκριβεις έκτιμηση έπι έπη. Άπο αύτά τα φορητά άρμονια, που ζυγίζουν μερικά χιλιόγραμμα είναι τό μεγαλύτικα έκληραστατικά δργανα, που λειτουργον με αλόδους, και είναι έφοδιασμένα με πολλές σειρές πληκτροφόρων, ρεζιστο και πενταλίερα που δ μηχανισμος των είναι ένα μικρό έργοστασιο και τά χιλια του, στόματα θύμονυν τόν Κύριο κάτω άπο τούς μεγαλοπρεπείς θόλους τών καθολικών μητροπολεων, υπάρχουν άπειροι τού ποι για κάθε βλαντιο.

Έδω πρέπει νά διναφέρουμε ένα καταπληκτικό δργανο που δέν τό είδειμε άκομη παρά μόνο σε φίλμ. Είναι ήμερης κατηγορίας του στην Ιταλία. Έχει ήδη άρχισει νά κατακτά έδωφος στής έκκλησης, στά σχολεία, στής αίθουσες συναυλιών άκομη και στά σπιτια. Λέγεται ήλεκτρονικό δργανο. Μένα συνδυασμό μοχλών και με τη χρησιμοποίηση άρμονικών ήχων διαφορετικής έντασης που κανονίζονται κατο ωβούλων και πολιούτισον τόν τού βασικο ήχο κατορθωνει νά συνθέτηται στρονυμούς άριθμος ηχοχωράματον, Έχει μορφη σπινέτου και είναι έφοδιασμένο με δύο πληκτροφόρα και πενταλίερα. Ο ήχος δέν παράγεται στό καθαυτό δργανο. Άπο έκει έκινηνά σάν έρτσιαν κόμμα και μετατρέπεται στή ήχο στό είδυκό μεγάφωνο που είναι άπορτητο άλλα άνεκάρτητο μέρος τού δργανου. Έχει άπειροις βαθμό δέντασης άπο σχεδόν μηδέν ήχο πού τόν άκομει διαμήτη με άκουσικα μελετώντας στό ίδιο διαμούνο με άλλα δέκα τέτοια δργανα έν χρήση μέρη τής τεραπτίας έντασεων που μπορον νά δώσουν πλήθος μεγάφωνα έγκατεστημένα σέ ένα στάδιο. Ή τημ του δέ μπορει νά χαρακτρισθεί υπέρβολική μπροστά στής θαυμάσιες αύτες ίδιοτητες γιατι κοστίζει δύο ένα καλό πάνο συναυλιών δηλαδή περίπου 130 δολάρια.

ΜΟΥΣΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ

Τελειώνουμε άναφέροντας μιά κατηγορία όργανων με πληκτροφόρο, πού δεν είναι φθηνούς τύπους με ώραιο δήκο που ταιριάζει πολύ στις παιδικές φωνές. Είναι αδύτη πού χρησιμοποιούν για ήχητικό σώμα μέταλλα, όπως τα μεταλλόφωνα, καριγιόν και οι τοελέστες. Εξεργάζοντας ένα "Αμερικανικό περιοδικό, άνεκάλυψα μιά πολύ ένδιαφέρουσα ρεκλάμα για ένα παρόμοιο δργανό. Λέγεται *Spinet Jr. E.* "Έχει τέσσαρες οκτάβες και έξιτερική μορφή στινέτου. Το ήχητικό σώμα είναι ράρδοις άπο δλουμινίο, ειδικά φτιαγμένες για νά μην έπεραζονται άπο τις μεταβολές τής θερμοκρασίας, ζυγίζει 35 λίμπτρες και κοστίζει 89 δολάρια. (Η τιμή για έξαγωγή είναι νομίζουμε μικρότερη.)

Τό δργανό αύτό που μπορούμε νά τό δύνομάσουμε «πιάνο τοδ φτωχού», τό συνιστᾶ ή ρεκλάμας γιά παιδιά πού θέλουν νά άρχισουν πιάνο άλλα δέν έχουν δύκομη τό μέσα νά τό άγοράσουν, μπορούμε νά προσφέρη έξιπρετικές υπηρεσίες στις Πριδ. Άκοδημίες γιά τη μελέτη τών σπουδαστών. Μαθαίνοντας πάνω ο' αύτό τή δργανό τοδ πληκτροφόρου δ σπουδαστής θά μπορούσε νά χρησιμοποιήση κάθε δργανο πού θά εύρισκε στό σχολείο του.

Τελειώνοντας τό δρθο μας αύτό, είμαστε βέβαιοι, πώς κάποιος, διαβάζοντάς το, θά κουνήσῃ τό κεφάλι του λέγοντας: «κολά είναι βέβαια αύτά, άλλα έχουμε τόσα πράγματα νά κάνουμε προηγουμένως στή έκπολευση!». Ναι, άλλα διά αύτός δ κάποιος δεν είχε παιδι θά θέλει βέβαια νά τό μάθη μουσική. "Ισως δμως νά μή σκέφθηκε διτ θά ήταν δίκαιο νά μάθουν μουσική και τά παιδάκια έκεινών πού δε διαβάζουν μουσικά περιοδικά. Γιατί κι' αύτά έχουν κάθε δικαίωμα γιά μιά δρτια άνθρωπιστική μόρφωση. Και τό βραυκό στοιχείο κάθε άνθρωπιστικής μόρφωσης είναι ή Μουσική.

Π. ΒΡΕΤΟΣ